

Bemærkninger til forslaget

Formål

Formålet med beslutningsforslaget er i øget omfang at integrere de miljømæssige omkostninger ved bortskaffelse af udtjente produkter i produkternes pris for derved at tilskynde producenterne til at anvende mere miljøvenlige produkter og producere mindre affald. Forslagsstillerne ønsker i starten at lade emballage være omfattet af tilbagetagningsordningen, men finder, at det på et senere tidspunkt i lyset af de indhøstede erfaringer med ordningen kan være relevant at udvide ordningen til at omfatte visse udtjente produkter.

Baggrund

Baggrunden for forslaget er, at affaldsmængderne i Danmark har været stigende, og at genanvendelsen specielt inden for emballage ikke har opfyldt målsætningerne. I 1994 udgjorde de samlede affaldsmængder 11,1 mio. tons, hvilket i 1998 var steget til 12,2 mio. tons. Såfremt der ses bort fra bygge- og anlægsaffald samt restprodukter fra kulfyrede værker, har der været en stigning i affaldsmængderne på 2 pct. fra 1997-98. Heraf er de samlede emballagemængder steget fra 773.000 tons i 1994 til 972.000 tons i 1997 svarende til en stigning på 26 pct. i perioden. For papir og pap samt flasker og glas har der været en stigning i husholdningernes affaldsmængder på henholdsvis 14 pct. og 23 pct. fra 1997-98.

I erkendelse af det nuværende affaldssystemets manglende muligheder for at minimere de store affaldsmængder og som følge af utilstrækkelige resultater vedrørende genanvendelse i Danmark samt på baggrund af relativt gode resultater med tilbagetagning i Sverige og Tyskland finder forslagsstillerne, at der er behov for at indføre ordninger, der i højere grad giver erhvervslivet ansvar for at begrænse mængden af affald.

Der har været argumenteret for, at det danske marked er for lille til, at en indførelse af tilbagetagningsordninger vil få den ønskede effekt i retning af at ændre producenternes adfærd med hensyn til at minimere anvendelsen af emballage i produkterne. Forslagsstillerne anser det imidlertid for vigtigt, at Danmark

støtter de EU-lande, primært Sverige og Tyskland, der arbejder for at indføre tilbagetagningsordninger, således at modellen kan udvides til at omfatte hele EU.

Lovgivning

Efter den eksisterende lovgivning kan miljø- og energiministeren indføre regler om tilbagetagning af produkter for producenter eller importører.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9a, at »Miljø- og energiministeren kan med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og med henblik på at begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse fastsætte regler om, at bestemte materialer, produkter eller varer, herunder emballage, efter endt brug skal foranstaltes tilbagetaget af den for markedsføringen ansvarlige producent eller importør, samt at den for markedsføringen ansvarlige producent eller importør forpligtes til for egen regning at foranstalte det tilbagetagne genanvendt eller særligt håndteret.«

Ved behandlingen af loven i Folketinget blev det aftalt, at man først skulle forsøge at indgå frivillige aftaler med producenterne om producentansvar, inden ministeren anvender bestemmelsen i § 9a om at indføre regler på området over for virksomhederne. Ministeren har derfor ikke fastsat regler om tilbagetagning for erhvervslivet.

Frivillige aftaler om tilbagetagningsordninger

Derimod har ministeren indgået frivillige aftaler med erhvervslivet om tilbagetagning. Der findes i dag bl.a. en dækaftale, en batteriaftale, en blyakkumulator-aftale og et par forsøg på at etablere aftale vedrørende kølemøbler og elektronik.

I 1994 indgik miljø- og energiministeren og industrien aftale om transportemballager, der satte som målsætning, at 80 pct. af plast og pap/papir- og transportemballage skulle genanvendes inden år 2000. I 1996 var genanvendelsesprocenten for transportemballager af papir og pap fra erhvervslivet 66 pct.. De-tailleemballage er f.eks. ikke omfattet af denne aftale.